

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3685/2019
07.08.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Зоране Делибашић, Бранке Дражић и Божидара Вујичића, чланова већа, у парници тужилаца АА, ББ, обојица из ..., ВВ из .., ГГ и ДД из ..., чији је заједнички пуномоћник Зоран Јанићијевић, адвокат из ..., против тужених ... из ..., ГГ из ... и ЖЖ из .., чији је заједнички пуномоћник Куч Муневе, адвокат из ..., ради поништаја уговора о купопродаји непокретности, одлучујући о ревизији тужилаца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7733/18 од 21.05.2019. године, у седници одржаној 07.08.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужилаца, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужилаца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7733/18 од 21.05.2019. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужених за накнаду трошкова одговора на ревизију, као неоснован.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Пазару П 811/17 од 12.10.2018. године, одбијен је тужбени захтев тужилаца којим су тражили поништај уговора о продаји непокретности пољопривредног земљишта, како је изреком наведено, као неоснован. Одбијен је тужбени захтев којим су тужиоци тражили да се утврди да имају право прече куповине непокретности под истим условима из уговора о продаји непокретности, како је изреком наведено, као неоснован. Одбијен је и тужбени захтев тужилаца да тужени закључе уговор о продаји непокретности са тужиоцима, те да првотужени по правноснажности пресуде из судског депозита подигне новчани износ који одговара продајној цени из уговора о продаји непокретности и да тужени ЖЖ преда у посед тужиоцима непокретност наведену у изреци. Обавезани су тужиоци да туженима на име трошкова парничног поступка солидарно исплате износ од 124.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 7733/18 од 21.05.2019. године, одбијена је жалба тужилаца као неоснована и потврђена првостепена пресуда. Одбијен је захтев тужилаца и тужених за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиоци су благовремено изјавили ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на члан 404. Закона о парничном поступку.

Тужени су доставили одговор на ревизију.

Према одредби члана 404. став 1. и 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11, 55/14, 87/18), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а о дозвољености и основаности ревизије одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је оценио да у конкретном случају нису испуњени законски услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној, у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер нема разлога који указују на потребу уједначавања судске праксе или новог тумачења права, као ни потребу разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Наиме, у погледу ове врсте спора судска пракса је уједначена, при чему до примене овог института не доводи свака евентуално погрешна примена материјалног права, већ само она која је од општег значаја за остваривање и заштиту људских права и обезбеђење стандарда правичног суђења. Поред наведеног, тужиоци нису доказали да постоји различита судска пракса у идентичној чињеничној и правној ситуацији, односно да се у конкретном случају ради о одлуци која одступа од судске праксе.

Испитујући дозвољеност ревизије применом члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена, јер је изјављена против пресуде против које се по закону не може поднети.

Према новелираној одредби члана 403. став 3. ЗПП ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овом спору поднета је 11.10.2017. године. Вредност предмета спора коју су тужиоци навели у тужби и коју је утврдио првостепени суд у уводу пресуде износи 1. 200.000,00 динара.

Имајући у виду да је предметни спор имовинско-правне природе у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Из наведених разлога, применом чланова 404. став 2. и 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом и другом изреке.

Туженима не припадају трошкови одговора на ревизију јер исти у смислу члана 154. ЗПП, нису били нужни за вођење парнице, због чега је одлучено као у ставу трећем изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић